

eninger for Landbygninger af 12te April 1889.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3455—56).

Formanden (Høgsbro): I Genhold til, hvad jeg før yttede, betragter jeg ogsaa Samtykket til denne Behandling som givet, saakremit ingen begærer Afstemning derover (Opbehold). Samtykket er givet, og vi gaa da til denne første Behandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Bern t s e n): Paa Forslagsstillerne's Vegne skal jeg tillade mig ganske kort at omtale det foreliggende Lovforslag. Spørgsmaalet er jo ikke stort eller meget omfattende og kræver derfor ikke nogen lang Motivering. Forslaget gaar nemlig alene ud paa at gøre Bestemmelserne om Størrelsen af det Reservecfond, der ifølge Lov af 12te April 1889 skal være til Stede i en Brandforsikringsforening for Landbygninger, noget lempeligere, end det er paabudt i nævnte Lovs § 1, Lit. c. Der foreslaas her, at der i saadanne Brandforsikringsforeninger skal tilvebringes en Reservecfond, svarende til $\frac{1}{6}$ pCt. af det forsikrede Beløb, hvormed Foreningen træder i Virksomhed, og at denne Reservecfond oprettes i Løbet af 3 Aar fra Forsikringens Krafttræden, indbetalt med $\frac{1}{3}$ hvert Aar. Det vil altsaa sige: der kræves, at saadanne Forsikringsforeninger for Landbygninger i de 3 første Aar skulle oprette en Reservecfond, svarende til $\frac{1}{16}$ pCt. aarlig i 3 Aar af det forsikrede Beløb, hvormed Foreningen er traadt i Kraft. Denne Bestemmelse er for Resten ordlydende den samme, som findes i den nu gældende Lov, men i den sidste Passus findes den tilsigtede Forandring. I Loven af 12te April 1889 kræves der nemlig, at efter at de 3 første Aar ere gaaede, skal Reservecfondens Størrelse svare til $\frac{1}{6}$ pCt. af det Beløb, der til enhver Tid er indtegnet i Forsikringen. I det Forslag, jeg herved tillader mig at anbefale det ærede Ting at stemme for, finde Forslagsstillerne, at det er tilstrækkeligt, naar man kræver, at Reservecfondens Størrelse skal svare til $\frac{1}{16}$ pCt. af, hvad der senere er indtegnet, efter at de 3 første Aar ere gaaede. Det er jo saaledes, at de Brandforsikringsforeninger, der oprettes i Genhold til Lov af 12te April 1889, skulle have deres Vedtegt godkendte af Justitsministeriet og staa under Ministerens Tilsyn. Den Reservecfond, der aarlig henlægges, kan i Virkeligheden ikke benyttes, og derfor er der, efter For-

slagsstillerne's Formening ikke Anledning til at kræve en saa stor Reservecfond, som der er krævet i den nævnte Lov. Hvis det var Præmieselskaber, som Taler var om, vilde Forholdet være noget anderledes, men her er der jo kun Tale om gensidige Forsikringsforeninger, hvis Medlemmer ere solidarist ansvarlige, og i Foreningernes Vedtegt er der en Bestemmelse om, at naar en Forening et enkelt Aar ikke kan betale sine Brandskader af det ordinære Kontingent, skal der opkræves et ekstraordinært Kontingent. Der er derfor som sagt ingen Anledning til at kræve saa stor en Reservecfond, som der er krævet i Lov af 12te April 1889, og jeg skal tillade mig med disse Aar Ord at anbefale Lovforslaget, saaledes som det her er affattet, saa vel til den højtærede Justitsministers som til det høje Tings Velvilje.

Justitsministeren (Nelle mann): Jeg kan indskrænke mig til temmelig kort at udtale mig om denne Sag, idet jeg nemlig kan sige, at jeg med den ærede Ordfører for Forslagsstillerne er enig i, at det er en noget ubillig Fordring, som Lov af 12te April 1889 opstiller, naar den forlanger, at ogsaa for Fremtiden, efter at de 3 første Aar ere gaaede og de foreskrevne Reservecfonde ere opsamlede, skulle Foreningerne bestandig vedblive at henlægge $\frac{1}{16}$ pCt. af de senere indtegnede Forsikringsbeløb til en Reservecfond. Saaledes som Forholdene stille sig, og i Betragtning af, at det er gensidige Forsikringer, tror jeg, at det er en noget vel streng Fordring, og jeg skal derfor ikke have noget at indvende imod Lovforslaget, der jo altsaa gaar ud paa for de senere indtegnede Forsikringsbeløb kun at kræve, at $\frac{1}{16}$ pCt. henlægges til Reservecfonden.

Bust: Ja, det glæder mig selvfølgelig at høre den ærede Justitsminister indrømme, at Bestemmelsen i Lov af 12te April 1889 om, hvor stor Reservecfonden skal være, er noget ubillig. Vi have haft det samme Forhold at træffes medovre i Sylland, og det er saa meget mere ubilligt, som den saakaldte almindelige Brandkasses Reservecfondebestemmelser ikke ere nær saa strenge, og jeg har navnlig villet minde om dem. Jeg anser det for en Selvfølge, at dette Lovforslag kan gaa igennem i begge Ting, saa at man kan opnaa en Begunstigelse, der kan trænges haardt til, og efter som Forholdene og vore Love nu ere, maatte mere paa Verne end i Sylland, da vi der have en Gaanebestemmelse i vore Love, som tillader os at laane en vis Sum for hver Million